

IX Ka 42/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia S.O. Aleksandra Nowicka

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej T. (...) w T. M. L.

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2021r.

sprawy **K. G.** oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w G. (...)z dnia 17 grudnia 2020r. **sygn. akt (...)**

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty za II instancję, a wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 42/21

UZASADNIENIE

K. G. został oskarżony o to, że w dniu 2 stycznia 2020r. ok. godz. 14.00 w miejscowości Ł. na ul. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny tj. samochód marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości mając o godz. 14.31 =0,26 mg/l, o godz. 14.38 – 0,24 mg/l, o godz. 15.07 -0,18 mg/l i o godz. 15.38 – 0,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. o czyn z art. 178a§1 kk.

Sąd Rejonowy w G. (...)wyrokiem z dnia 17 grudnia 2020r. uznał oskarżonego za winnego tego, że w dniu 2 stycznia 2020r. ok. godz. 14.00 w miejscowości Ł. na ul. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny tj. samochód marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu mając o godz. 14.31 =0,23 mg/l, o godz. 14.38 – 0,21 mg/l, o godz. 15.07 -0,15 mg/l i o godz. 15.38 – 0,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. wykroczenia z art. 87§1 kw i na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę grzywny w wysokości 800 zł, orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, zaliczył na poczet tego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 2 stycznia 2020r. do dnia 27 lipca 2020r.; częściowo obciążył oskarżonego kosztami procesu.

Wyrok ten w całości zaskarżył **obrońca**, zarzucając:

1. rażąco niewspółmierność kary grzywny w stosunku do celu wychowawczego i zapobiegawczego oraz środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, który miał wpływ na jego treść poprzez bezzasadne uznanie, że okres zatrzymania prawa jazdy podlegający zaliczeniu na poprzez orzeczonego zakazu skończył się w dniu wydania postanowienia o jego zwrocie;

3. obrazę prawa materialnego art. 46§1 i 2 kw poprzez zaliczenie na niekorzyść pięciokrotnego ukarania za wykroczenia.

W związku z powyższym skarżący wniósł o złagodzenie kary grzywny i orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy nie zasługiwała na uwzględnienie.

W ocenie Sądu odwoławczego, sąd I instancji prawidłowo przeprowadził przewód sądowy oraz ocenił wszystkie zebrane dowody, a na ich podstawie poczynił właściwe ustalenia faktyczne i trafnie orzekł o odpowiedzialności obwinionego. Sąd odwoławczy w całości podziela ustalenia Sądu I instancji, który właściwie, wszechstronnie i wnikliwie rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku postępowania i na ich podstawie dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego.

Sąd wymierzając karę grzywny wziął pod uwagę wszystkie okoliczności, których analiza doprowadziła do prawidłowych i trafnych wniosków - zarówno te, które przemawiały na korzyść oskarżonego, jak i te które przeciwko niemu przemawiały. W tym kontekście Sąd odwoływał się do stopnia jego zawinienia, zakresu i skutków naruszenia przepisu prawa, miejsca zdarzenia, ale także poziomu stężenia alkoholu, podkreślając represyjny charakter kary prewencyjny w zakresie oddziaływania na samego sprawcę, jak i społeczeństwo. Nie stracił jednak z pola widzenia ani faktu przyznania się oskarżonego do winy, ani wyrażonej skruchy, a także sytuacji finansowej K. G.. Rzeczywiście w kontekście wymiaru kary Sąd odwoływał się do informacji, znajdujących się w aktach sprawy, dotyczących 5-krotnego ukarania oskarżonego mandatami karnymi. Należy uznać, że organ prowadzący ewidencję informacji dotyczących ukarania za wykroczenia na bieżąco aktualizuje ujawniane w niej informacje. Sąd ma jednak świadomość, że zdarza się, iż taka aktualizacja następuje z opóźnieniem. Nie ustalono jednak by w tej sprawie doszło do zatarcia ukarania. Odwołanie się li tylko do treści przepisu art. 46 kw, jak to uczynił skarżący, nie przesądza jeszcze tej kwestii. Czynienia analizy konkretnej sytuacji bez ustalenia istnienia okoliczności faktycznych dotyczących terminu uiszczenia poszczególnych mandatów oraz ewentualnie dyspozycji art. 45§3 kw może okazać się zawodne. Niemniej jednak przyjmując nawet na korzyść oskarżonego, że jest on osoba nie karaną za wykroczenia w ruchu drogowym, nie zmienia to ogólnej oceny o prawidłowo ukształtowanej karze grzywny, która nieznacznie odbiega od dolnej granicy ustawowego zagrożenia i z całą pewnością nie nosi znamion rażącej niewspółmierności. Nie inaczej ocenić należy wymiar środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Słusznie w tym kontekście Sąd wskazuje, iż stopień naruszenia prawa oraz zagrożenia spowodowanego dla innych uczestników ruchu drogowego nie zezwala na wyeliminowanie K. G. jako kierowcy, na najkrótszy możliwy okres. Skarżący poza zakwestionowaniem rozmiaru orzeczonego środka nie przedstawia żadnych argumentów, które mogłyby uzasadniać stanowisko o jego rażącej surowości. Fakt, że szeroko pojęta reakcja karna stanowi realną dolegliwość dla oskarżonego nie uzasadnia poglądu wyrażonego w apelacji, że jest ona nieprawidłowo ukształtowana. Jest ona właściwą i wyważoną karą za popełnione wykroczenie.

Sąd odwoławczy w pełni akceptuje pogląd, że zaliczeniu na poczet orzeczonego środka karnego podlega cały czas, w którym oskarżony był pozbawiony możliwości korzystania z uprawnień do kierowania pojazdami, co nie oznacza, że okres ten określi sam zainteresowany swoją aktywnością w odbiorze dokumentu, bądź jej brakiem. Z chwilą decyzji Sądu oskarżony odzyskał uprawnienia do kierowania pojazdem (pojazdami) niezależnie od tego kiedy fizycznie odebrał dokument.

Na marginesie należy zauważyć, że ta kwestia w obecnym stanie prawnym nie ma żadnego praktycznego znaczenia wobec braku konieczności posiadania przy sobie blankietu prawa jazdy.

Sąd Okręgowy nie dopatrył się uchybień, które skutkować musiały uchYLENIEM zaskarżonego orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów.

Na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 624§1 kpk Sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów procesu w postępowaniu odwoławczym.